

1. David Raab, *Terror in Black September: An Eyewitness Account*, Middle East Quarterly, Fall 2007
Allenby Bridge across the Jordan River, 11:30 AM. A lone U.S. embassy official walked up to the Allenby Bridge, an unimpressive, steel and wooden structure spanning the Jordan River at a narrow point between Israel and Jordan. He carried a box marked "special foods for [the Red Crescent] Amman." Inside were canned Israeli goods and a note that read "Kosher food for Rabbi Hutner."

Two days earlier, the American embassy in Amman learned that Rabbi Isaac Hutner, "a strict adherent to the dietary laws of Judaism, has refused to accept food which he believes to be not kosher." (In fact, eight other hostages, including me, were doing the same.) The embassy asked other U.S. embassies in the region to "obtain canned kosher items and forward [them] to Amman as soon as possible for relay to the captors." The next day, the U.S. embassy in Tel Aviv offered to do so. The Amman embassy advised it to deliver the food in "inconspicuous packages" to the Jordanian police at the Allenby Bridge and request that it be turned over to the ICRC in Amman.

Key primary sources

2. Mishnah Gittin 45a

מתני'. אין פודין את השבויין יתר על כדי דמיהן, מפני תיקון העולם

One may not redeem captives for more than their value, due to *tikkun ha'olam* [repair of the world].

3. Talmud, Gittin 45a

איבעיא להו: האי מפני תיקון העולם - משום דוחקא דצבורא הוא, או דילמא משום דלא לגרבו ולייתו טפי? ת"ש: דלוי בר דרגא פרקא לברתיה בתליסר אלפי דינרי זהב. אמר אביי: ומאן לימא לן דברצון חכמים עבד? דילמא שלא ברצון חכמים עבד.

Does *tikkun ha'olam* refer to the burden upon the community, or to a concern that the captors may capture and bring more captives?

Come and hear: Levi bar Darga redeemed his daughter for 13,000 gold *dinar*.

Abayye argued: Who says that the sages agreed with this? Perhaps he did it against the desire of the sages.

4. Maimonides (12th century Egypt), Mishneh Torah, Laws of Gifts to the Needy 8:12

אין פודין את השבויים ביתר על דמיהן מפני תקון העולם, שלא יהיו האויבים רודפין אחריהם לשבותם,

We do not redeem captives for more than their value, for *tikun ha'olam*, lest the enemy pursue them to capture them.

But some sources seem to disagree

5. Talmud, Ketuvot 52a

נשבית, והיו מבקשין ממנו עד עשרה בדמיה - פעם ראשונה פודה...

If a man's wife is taken captive and they seek even ten times her value, he is obligated to redeem her the first time...

6. Talmud, Gittin 58a

מעשה ברבי יהושע בן חנניה שהלך לכרך גדול שברומי, אמרו לו: תינוק אחד יש בבית האסורים, יפה עינים וטוב רואי וקווצותיו: סדורות לו תלתלים. הלך ועמד על פתח בית האסורים, אמר: +ישעיהו מב+ מי נתן למשיסה יעקב וישראל לבוזזים? ענה אותו תינוק ואמר: הלא ד' זו חטאנו לו ולא אבו בדרכיו הלוך ולא שמעו בתורתו. אמר: מובטחני בו שמורה הוראה בישראל, העבודה! שאיני זו מכאן עד שאפדנו בכל ממון שפוסקין עליו...

Once Rabbi Yehoshua ben Chananiah went to the great city of Rome, and they told him there was a child of beautiful eyes and appearance, with his hair in great braids, in captivity. He went to the prison and declared (Isaiah 42:24), "Who has given Jacob to destruction and Israel to despoilers?" The child replied [with the conclusion of the verse], "It is Gd, we have sinned to him, and we did not walk in His ways and we did not listen to His Torah." [Rabbi Yehoshua] declared, "I am certain that he is issuing a ruling in Israel!" He swore, "I will not budge until I redeem him for any price they demand."

Resolving conflicting sources

7. Tosafot (13th century Western Europe), Gittin 58a כל

כל ממון שפוסקין עליו - כי איכא סכנת נפשות פודין שבויין יותר על כדי דמיהן... אי נמי משום דמופלג בחכמה היה.

When there is a threat to life one may redeem captives for more than their value... Alternatively, it was because he was superlative in his wisdom.

8. Tosafot (13th century Western Europe), Ketuvot 52a והיי

וי"ל דאפי' לטעמא ד"לא ליגרו וליתו טפי" לא תקינו שלא יוכל לפדות אדם את עצמו יותר מכדי דמיו, שהרי "עור בעד עור וכל אשר לאיש יתן בעד נפשו" (איוב ב), והכא אשתו כגופו.

Perhaps even within the concern lest they kidnap more people, the sages did not prohibit redeeming one's self for more than one's value, for as Job 2 says, "Flesh for flesh, and a person will give all of his money for his life." An applying that to our case, one's wife is like one's self.

9. Rabbi Chaim David haLevi (20th century Israel), Aseh Lecha Rav 7:53

נגד עיני הממשלה שהחליטה עמדה נקודה חשובה נוספת, והיא המורל של חיילי צה"ל. כאשר חייל יודע שאם יפול בשבי, מדינת ישראל כולה ניצבת מאחריו לשחררו, ימסור נפשו בשעת קרב ללא פחד ומורא...

Before the eyes of the determining authority stood an additional, important point: the morale of the soldiers of the IDF. When a soldier knows that should he fall captive, the entire State of Israel would stand behind him to free him, he will risk his life in battle without fear...

10. Tosafot (13th century Western Europe), Gittin 45a דלא

אי נמי בשעת חורבן הבית לא שייך דלא ליגרבו.

Alternatively, at the time of destruction of the Temple, the concern for "lest they capture" is irrelevant.

Two more arguments

11. Rabbi Yosef Babad (19th century Poland), Minchat Chinuch 425:3

נהי דכל המצוות נדחות מפני הסכנה, מכל מקום מצוה זו התורה ציותה ללחום עמהם, וידוע דהתורה לא תסמוך דיניה על הנס, כמבואר ברמב"ן [במדבר ה:כ], ובדרך העולם נהרגים משני הצדדים בעת מלחמה, אם כן חזינן דהתורה גזרה ללחום עמהם אף דהיא סכנה, ואם כן דחווה סכנה במקום הזה

Granted that all mitzvot are overridden in the face of danger, still, the Torah instructed us to do battle for this mitzvah. It is known that the Torah will not depend upon miracles, as explained by Ramban [Bamidbar 5:20], and it is normal for people to be killed on both sides in a way, and so we see that the Torah decrees to do battle despite the danger. If so, then the concern for danger is overridden in this case.

12. Rabbi Yaakov Kamenetsky, cited by Rabbi Shlomo Aviner (http://www.havabooks.co.il/article_ID.asp?id=1421)

הגאון הרב יעקב קמינצקי שבאמריקה אמר ברעיון שהועלה לעשות עסקה בדבר הגאון רבי יצחק הוטנר שהמטוס החטוף בירדן: במלחמה אין דין 'פדיון שבויים' אלא דין מלחמה. לא נכנעים ולא עושים משא ומתן, אלא נלחמים ותוקפים.

Rabbi Yaakov Kamenetsky, in America, said regarding the suggestion of ransoming Rabbi Yitzchak Hutner: In war, there is no law of "redeeming captives", but the law of war. We are not humbled and we do not bargain; we fight and attack.

13. Rabbi Yaakov Kamenetsky, cited by Rabbi Herschel Schachter, Or haMizrach 37, pg. 20

וטען אז הג"ר יעקב קמינצקי ז"ל דאין החשבון הזה צודק בכלל, דכל הך דינא דפדיון שבויים ליתא אלא בשעת שלום, אבל בשעת מלחמה א"א לומר שמחוייבים להפסיק מללחום ע"מ לפדות את השבויים בממון, שהרי ע"י כן נמצינו מסייעים להאויב באמצע המלחמה...

Rabbi Yaakov Kamenetsky claimed at that time that this calculation [of redeeming Rabbi Hutner due to his great communal value] was entirely incorrect. The entire law of redeeming captives exists only in a time of peace, but in a time of war it is not possible to say that they are obligated to cease fighting in order to pay ransom for captives. That would lead us to assist the enemy during battle...